

A Paradoxical King

(Sermon by Cheryl Williams, preached at Footscray Baptist on March 29th, 2026 – Matt 21:1-17)

در اوایل بیست سالگی ام به عنوان یک کارمند جدید دولتی، در بزرگترین راهپیمایی ملیورن در آن زمان شرکت کردم، در حالی که به کاهش بودجه توسط جف کنت اعتراض داشتیم. من دو بار، با فاصله ده سال، به راهپیمایی‌ها علیه مشارکت استرالیا در جنگ عراق پیوستم. در کلیسایی که در آن زمان کشیش بودم، در اولین راهپیمایی آشتی در ملیورن راهپیمایی کردیم و پرچم کلیسای خود و تابلوی «متأسفم» خود را حمل کردیم. من به همراه هزاران نفر دیگر که پس از مرگ غم‌انگیز جیل میگر، تنها چند متر از کلیسایی که در آن شرکت می‌کردم، به خشونت علیه زنان اعتراض می‌کردند، در سکوت در جاده سیدنی قدم زدم. در آنجا انواع و اقسام مردم و کودکان حضور داشتند، مردم بنرهایی حمل می‌کردند و هنگام راه رفتن آواز می‌خواندند و شعار می‌دادند. من هرگز خشونتی ندیدم، در کل سعی داشتیم چیزی بگوییم و پیامی به رهبران جامعه خود بفرستیم، و با افرادی که دیگر هرگز ملاقات نخواهم کرد، احساس همبستگی داشتیم.

می‌دانم که راهپیمایی‌های اعتراضی می‌توانند مخرب باشند، اما قرار است باشند. در سال‌های اخیر، مردم به طور مسالمت‌آمیز به آنچه در غزه اتفاق می‌افتد اعتراض کرده‌اند و برخی از مردم ما در اعتراضاتی علیه آنچه در ایران اتفاق می‌افتد، شرکت کرده‌اند.

داستان امروز ما درباره یک راهپیمایی اعتراضی است.

به دوستان عیسی یک وظیفه غیرمعمول داده می‌شود - اینکه بروند و یک الاغ و کره اسب یا الاغ دیگر را بردارند و آن را برای او بیاورند. آنها این کار را می‌کنند و سپس عیسی سوار بر آن به پایتخت می‌رود. مردم با تکان دادن شاخه‌ها از او استقبال می‌کنند، لباس‌های خود را مانند فرش قرمز روی جاده می‌اندازند و آواز می‌خوانند و فریاد می‌زنند - هوشیانا به پسر داوود، در واقع فریاد می‌زنند که عیسی مسیح مورد انتظار است.

او سوار بر الاغ می‌شود - ورودی فروتنانه‌ای به نظر می‌رسد. با این حال، مبدا فکر کنیم که این فقط یک رژه دوست‌داشتنی در خیابان‌های اورشلیم با یک رهبر بی‌عرضه و ناکارآمد است، ما اشتباه می‌کنیم و هم داستان و هم زمینه را اشتباه می‌خوانیم.

این یک راهپیمایی اعتراضی است، این یک عمل سیاسی است، این راهپیمایی تغییر ایجاد خواهد کرد.

تعدادی از متکلمان معتقدند که عیسی و پیروانش موضع خود را اعلام می‌کردند. اگر بخواهیم حقیقت را به قدرت بگوییم، آنها در حال صحبت با قدرت بودند. آنها می‌گویند که در آن روز راهپیمایی یا حرکت دسته‌جمعی دیگری در جریان بود. این یک راهپیمایی برای نمایش قدرت بود، پیلاتس از آن طرف وارد شهر می‌شد با تمام نمایش قدرتی که انتظار می‌رود، با نمایش بزرگی از قدرت و ثروت، نوعی از حرکت دسته‌جمعی که از یک پادشاه جنگجو، از رهبری مانند ترامپ انتظار می‌رود.

این اعتراض در آن سوی شهر، مسخره کردن چنین راهپیمایی بود. نه اسب و کالسکه باشکوهی - یک الاغ. نه فرش‌های مجلل و گروه‌های موسیقی و سربازانی که در یک قدمی رژه می‌رفتند - جمعیتی که شاخه‌ها را می‌گرفتند و تکان می‌دادند، لباس‌های خود را درمی‌آوردند و روی زمین می‌انداختند. هیچ نمایش قدرت یا شکوهی - فقط مردی که به عنوان آزادکننده آنها مورد ستایش قرار می‌گرفت. کسی که آنها را از ظلمی که پیلاتس و نیروهای اشغالگر بر مردم تحمیل می‌کردند، آزاد می‌کرد.

این عمل عیسی عمدی است. او می‌داند چه می‌کند، همانطور که هفته‌ی پیش وقتی برای دیدار دوستانش به بیت‌عنیا رفته بود و به اورشلیم نزدیک‌تر می‌شد، فهمیدیم که عیسی می‌داند با ورود به شهر خطری وجود دارد. عیسی خود را برای رویارویی با کسانی که حکومت می‌کنند، کسانی که مردم عادی را سرکوب کرده‌اند، کسانی که دیگران را طرد می‌کنند، آماده می‌کند و اوضاع به هم خواهد ریخت.

اوضاع به هم می‌ریزد، او به تازگی به عنوان مسیح موعود که مردم برایش دعا کرده و منتظرش بوده‌اند، مورد ستایش قرار گرفته و قبل از اینکه متوجه شویم، در معبد است.

و در معبد، او خشمگین است، آنجا به مکانی تبدیل شده است که مردم در آن مورد استثمار، کلاهبرداری و در واقع طرد از خانه خدا قرار می‌گیرند. او کسانی را که از مردم سوءاستفاده می‌کنند و برای قربانی‌ها قیمت‌های گزافی می‌گیرند، به این معنی که نمی‌توانند وارد معبد اتر شوند تا وظایف مذهبی خود را انجام دهند، بیرون می‌کند. او میزهای صراف‌ها را که در نتیجه ثروتمند

می‌شوند و فقرا را کلاهبرداری می‌کنند، واژگون می‌کنند. ما اغلب از این به عنوان «خشم عادلانه» یاد می‌کنیم و همینطور هم هست، اما اشتباه نکنید که عیسی خشمگین است! بگذارید برداشتی از این رویداد را برای شما بخوانم: ملایم، فروتن، ملایم، بی‌مزه. این چه نوع نجات‌دهنده‌ای است؟ بی‌خیال، بی‌اثر.

کسی نیست که به او احترام بگذاریم. پس چرا کشف این موضوع که عیسی مردی پرشور است، که خشمی برحق بر او چیره می‌شود، شلاق به دست می‌گیرد، کسانی را که دیگران را بیرون می‌کنند، بیرون می‌کند، و خانه خدا را منحصر به فرد می‌سازد، تکان‌دهنده است؟ چرا باید تعجب کنیم که عیسی فقط حرف نمی‌زند بلکه عمل می‌کند تا اطمینان حاصل کند که همه مردم، در همه جا، به عشق خدا دسترسی دارند؟ و این که، پیروی از این مرد سرسخت به این معنی است که ما نیز باید اهل عمل باشیم؟

عیسی فروتن و ملایم نیست، او از سیستم اطرافش که به مردم ظلم می‌کند، مردم را طرد می‌کند، پرشور و خشمگین است. او نشان می‌دهد که راه دیگری وجود دارد و او آن را آغاز می‌کند و واقعاً به آن اعتقاد دارد و زندگی خود را برای آغاز راهی که فراگیر، عادلانه و دلسوزانه است، به خطر خواهد انداخت. عیسی در تمام زندگی‌اش حقیقت را به قدرت گفته است، و او قرار نیست متوقف شود.

در مسیر ورود یا شاید هنگام خروج، شاخه کوچکی از درخت صمغ به شما داده خواهد شد، یادآور شاخه‌هایی که مردم در اولین یکشنبه نخل تکان دادند. این یک صلیب نیست، که بعداً در هفته خواهد آمد. آن را بردارید و به یاد داشته باشید که شما پیرو این عیسی هستید، عیسی که

- از ستم‌دیدگان حمایت می‌کند
- از رنج‌دیدگان بی‌تفاوت نمی‌ماند -
- وقتی بی‌عدالتی می‌بیند، به‌ویژه در محل عبادت، ساکت نمی‌ماند
- وضع موجود را تغییر می‌دهد، چه سیاستمداران باشند و چه افراد مذهبی که دیگران را طرد می‌کنند
- اقدام می‌کند - کسانی را که از بدبختی یا شرایط اقتصادی دیگران پول در می‌آورند، کنار می‌گذارد
- کسی که حقیقت را به صاحبان قدرت می‌گوید، حتی کسانی را که سعی می‌کنند بر دیگران «اربابی» کنند، مسخره می‌کند
- بهای نهایی ایستادگی در برابر دیگران را می‌پردازد و از عواقب آن نمی‌ترسد.
- با خطر روبرو می‌شود و به راه دیگر نمی‌رود.

این «پادشاه» ماست، این کسی است که می‌گوییم از او پیروی می‌کنیم. این مردی است که با اعمال و زندگی‌اش جهان را تغییر خواهد داد. بگذارید زندگی و عبادت ما اینگونه باشد - بیایید به هر آنچه زشت، ظالمانه و انحصاری است اعتراض کنیم. این همان چیزی است که به معنای گفتن عیسی «خداوند زندگی ما» است، این همان چیزی است که به معنای پیروی از عیسی است و گاهی اوقات به معنای سیاسی شدن است. ما از یک پادشاه «خدمتگزار» پیروی می‌کنیم، کسی که تمام تلاش خود را می‌کند تا دیگران با عدالت و صلح زندگی کنند.

همانطور که وارد هفته مقدس می‌شوید، در مورد اینکه چگونه رویدادهایی که امروز جشن می‌گیریم، راه را برای رویدادهای پنجشنبه مقدس، جمعه خوب و روز عید پاک هموار می‌کنند، تأمل کنید، همه آنها عمیقاً به هم مرتبط هستند. آمین.